

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje, że w wyborach z 22 lutego 2013 r. po raz pierwszy od uzyskania niepodległości przez Dżibuti w 1977 r. uczestniczyły siły opozycyjne, tzn. Unia na rzecz Ocalenia Narodowego (USN);
10. ponawia wezwanie Unii Europejskiej do opublikowania wyników głosowania z każdego punktu wyborczego czynnego w wyborach w dniu 22 lutego 2013 r.;
11. wzywa wszystkie siły polityczne w Dżibuti, by szanowały praworządność, m.in. prawo do pokojowej demonstracji, i nie angażowały się przemoc i działania represyjne;
12. zgłasza gotowość ścisłego monitorowania sytuacji w Dżibuti oraz zaproponowania restrykcyjnych środków w razie naruszenia umowy z Kotonu (2000 r.), zwłaszcza jej art. 8 i 9; podobnie wzywa Komisję do ścisłego monitorowania sytuacji;
13. nalega na ESDZ, Komisję i ich partnerów, by wraz z obywatelami Dżibuti pracowali nad długoterminową reformą polityczną, którą powinny szczególnie ułatwiać istniejące już bliskie stosunki, jako że Dżibuti było kluczowym podmiotem w walce z terroryzmem, w regionie i jako państwo przyjmujące bazy wojskowe;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi Dżibuti, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzypaństwowemu Organowi ds. Rozwoju, Lidze Arabskiej, Organizacji Współpracy Islamskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.

P7_TA(2013)0335

Sytuacja w Nigerii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2013/2691(RSP))

(2016/C 075/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie⁽¹⁾, z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE⁽²⁾, z dnia 5 lipca 2012 r. w sprawie przemocy wobec lesbijek i praw lesbijek, gejów, biseksualistów, osób transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) w Afryce⁽³⁾ oraz z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie sytuacji w Nigerii⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton: z dnia 22 stycznia 2012 r. w sprawie ataków bombowych w Kano, z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zabójstw zakładników, z dnia 2 czerwca 2013 r. w sprawie nigeryjskiej ustawy przewidującej sankcje karne za małżeństwa i związki osób tej samej płci, a także z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie egzekucji w Nigerii,
- uwzględniając dialog UE-Nigeria dotyczący praw człowieka, który miał miejsce w Abudży w marcu 2013 r., a także posiedzenie ministerialne Nigeria-UE z dnia 16 maja 2013 r. w Brukseli, w trakcie których stwierdzono, że istnieje potrzeba rozważania działań antyterrorystycznych w kontekście niebezpieczeństwa utraty życia przez osoby cywilne i zniszczeń infrastruktury publicznej,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, które zebrało się w maju 2013 r. w Horsens (Dania), w sprawie sytuacji w Nigerii,
- uwzględniając przygotowane przez Radę Unii Europejskiej wytyczne dotyczące promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, biseksualistom, osobom transpłciowym i interseksualnym (LGBTI),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0299.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0090.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- uwzględniając zawartą w 2000 r. umowę z Kotonu wraz ze zmianami wprowadzonymi w 2005 r. i 2010 r. (te ostatnie ratyfikowane przez Nigerię 27 września 2010 r.), a w szczególności artykuły 8 i 9 tej umowy, dotyczące dialogu politycznego i praw człowieka, demokracji i praworządności,
 - uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona: oświadczenie z dnia 16 maja 2013 r. w sprawie nieustającej przemocy i coraz bardziej niebezpiecznej sytuacji w północno-wschodniej Nigerii oraz oświadczenie z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie śmierci dużej liczby cywilów i zniszczenia wielu domów w Nigerii wskutek starć między siłami wojskowymi a rebelianckim ugrupowaniem Boko Haram,
 - uwzględniając oświadczenia Wysokiej Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Navi Pillay: oświadczenie z dnia 3 maja 2013 r. wydane w reakcji na brutalne starcia, jakie miały miejsce w kwietniu 2013 r., i przypominające siłom bezpieczeństwa w Nigerii, aby w swoich działaniach przestrzegały praw człowieka i unikały nadmiernego użycia siły, a także oświadczenie z dnia 17 maja 2013 r. dotyczące możliwości oskarżenia członków Boko Haram o zbrodnie wojenne,
 - uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie ataków dokonanych przez sektę terrorystyczną Boko Haram w Nigerii,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych G8 z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie trwającej przemocy w Nigerii,
 - uwzględniając konwencję Unii Afrykańskiej w sprawie zapobiegania terroryzmowi i walki z terroryzmem, ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 16 maja 2003 r., a także protokół dodatkowy do tej konwencji, ratyfikowany przez Nigerię 22 grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając oświadczenie, które wydał komisarz Unii Afrykańskiej ds. pokoju i bezpieczeństwa Lamamra Ramtane w dniu 14 lipca 2012 r. i w którym potępił on działania Boko Haram i naruszenia praw człowieka, jakich dopuściło się to ugrupowanie, a także wezwał wspólnotę międzynarodową do udzielenia Nigerii pomocy w walce z tą sektą terrorystyczną, podkreślając zagrożenia, jakie ugrupowanie to stanowi dla bezpieczeństwa regionalnego i międzynarodowego,
 - uwzględniając szczyt szefów państw i rządów krajów Zatoki Gwinejskiej na temat ochrony i bezpieczeństwa na morzu, który odbył się w Yaounde (Kamerun) w dniu 24 czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając konstytucję Republiki Federalnej Nigerii, przyjętą 29 maja 1999 r., a w szczególności przepisy rozdziału IV dotyczące ochrony praw podstawowych, w tym prawa do życia, prawa do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy, prawa do poszanowania godności ludzkiej, a także ochrony wolności słowa, wolności prasy, wolności myśli, sumienia i religii,
 - uwzględniając artykuł 3 konwencji genewskich, ratyfikowanych przez Nigerię w dniu 20 czerwca 1961 r., oraz protokół II do tych konwencji, ratyfikowany przez Nigerię w dniu 10 października 1988 r., które to dokumenty ustanawiają prawo międzynarodowe w odniesieniu do zbrojnych konfliktów wewnątrz krajowych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art.122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prezydent Nigerii Goodluck Jonathan w odpowiedzi na działania Boko Haram wprowadził stan wyjątkowy w stanach Borno, Yobe i Adamawa w dniach 14 i 15 maja 2013 r., mobilizując dodatkowe siły wojskowe;
- B. mając na uwadze, że w kwietniu 2013 r. w wyniku walk między nigeryjskimi siłami wojskowymi a bojownikami Boko Haram zniszczone zostało miasto Baga – według przywódców lokalnych zniszczono tysiące domów i zabito setki cywilów; mając na uwadze, że do końca lipca nigeryjska Komisja Praw Człowieka ma zakończyć niezależne śledztwo w sprawie zabójstw w mieście Baga;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- C. mając na uwadze, że rząd federalny objął Boko Haram ustawą o przeciwdziałaniu terroryzmowi z 2011 r., co umożliwiła ściganie każdej osoby powiązanej z tym ugrupowaniem lub wspierającej je;
- D. mając na uwadze, że Boko Haram odpowiada za śmierć 4 000 osób od 2009 r.; mając na uwadze, że tylko w tym roku w ponad 80 atakach przypisywanych Boko Haram zginęło już ponad 700 Nigeryjczyków, a Stany Zjednoczone w jednym z ostatnich raportów umieściły Boko Haram na drugim miejscu na liście grup terrorystycznych zabijających najwięcej osób na świecie; mając na uwadze, że powiązania Boko Haram z AQIM (Al-Kaida w islamskim Maghrebie) stwarzają poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa w regionie Sahelu oraz ogólnie w Afryce Zachodniej; mając na uwadze, że celem ataków Boko Haram są nadal funkcjonariusze państwowi i funkcjonariusze sił bezpieczeństwa, o czym świadczy atak z 7 maja 2013 r. na więzienie w miejscowości Bama, w trakcie którego zginęło 55 osób i uwolniono około 105 osadzonych;
- E. mając na uwadze, że Human Rights Watch, Amnesty International, Freedom House i inne organizacje praw człowieka zgromadziły dowody na udział Boko Haram w atakach na komisariaty policji, budynki wojskowe, kościoły, szkoły, gospodarstwa rolne i banki; mając na uwadze, że celem ataków Boko Haram jest obecnie również ludność cywilna, na przykład w przypadku napadów na dwie szkoły średnie w stanach Borno i Yobe w dniach 16 i 17 czerwca 2013 r., w których zginęło 16 uczniów i 2 nauczycieli; mając na uwadze, że ataki te zmusiły kilka tysięcy uczniów do rezygnacji z formalnej edukacji; mając na uwadze, że groźby wobec ludności cywilnej spowodowały, że 19 000 rolników opuściło swoje gospodarstwa, porzucając swoje uprawy, co doprowadziło do strat w produkcji rolnej i przyczyniło się do niedostatku żywności;
- F. podkreślając swoje rosnące zaniepokojenie decyzją Boko Haram o porywaniu kobiet i dzieci w ramach brutalnych działań partyzanckich; mając na uwadze, że buntownicy porywali, atakowali i zabijali również zagranicznych pracowników zatrudnionych w Nigerii;
- G. mając na uwadze, że Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców ostrzegło przed kryzysem związanym z nową falą uchodźców; mając na uwadze, że w ostatnich tygodniach około 6 000 Nigeryjczyków wyjechało do Nigru, a w dniach 11–13 czerwca 2013 r. około 3 000 Nigeryjczyków przekroczyło granicę z Kamerunem; mając na uwadze, że uchodźcy kierują się również do Czadu; mając na uwadze, że takie przesiedlenia obciążają i tak już niewielkie lokalne zasoby żywności i wody, szczególnie w Nigrze, który sam zmagą się z niedoborami żywności ze względu na długoletnią suszę; mając na uwadze fakt, że żaden z sąsiadów Nigerii nie będzie w stanie przyjąć dużej liczby uchodźców, jeżeli w wyniku masowej przemocy dojdzie do całkowitej klęski humanitarnej;
- H. mając na uwadze, że celem ataków Boko Haram są wciąż chrześcijanie, umiarkowani muzułmanie i członkowie innych grup religijnych, którzy są wypychani z północy kraju, zamieszkałej w większości przez muzułmanów;
- I. mając na uwadze, że w reakcji na przemoc stosowaną przez Boko Haram nigeryjska policja i wojsko dokonały egzekucji pozasądowych na szeregu osób podejrzanych o członkostwo w tym ugrupowaniu, przede wszystkim na młodych mężczyznach zatrzymywanych we wsiach na północy kraju; mając na uwadze, że wiele zatrzymanych osób przetrzymywano w odosobnieniu, bez postawienia im zarzutów i bez procesu, a w niektórych przypadkach w nieludzkich warunkach, a także mając na uwadze, że niektórzy z nich byli maltretowani fizycznie, inni natomiast zniknęli lub zmarli w więzieniu; mając na uwadze, że rząd nigeryjski i oficerowie armii przekazywali niewiarygodne szacunkowe dane dotyczące ofiar cywilnych i szkód w budynkach mieszkalnych; mając na uwadze, że Human Rights Watch, Freedom House i inne organizacje praw człowieka opisały reakcję sił nigeryjskich w ostatnich miesiącach jako coraz bardziej brutalną i nieobliczalną, w wyniku czego ludność cywilna w sposób niewspółmierny doznaje krzywd wskutek brutalnych walk między obiema grupami;
- J. mając na uwadze, że wolność słowa i wolność prasy są zagrożone z powodu zastraszania, przemocy, gróźb aresztowania, a nawet śmierci wobec osób zdających relację z wydarzeń w sposób krytykujący władze nigeryjskie; mając na uwadze, że ugrupowanie Boko Haram wielokrotnie groziło, że zaatakuje siedziby mediów, które publikują o nim negatywne informacje;
- K. mając na uwadze, że wskutek wprowadzenia stanu wyjątkowego duże obszary północno-wschodnich stanów stały się niedostępne dla agencji pomocowych, dziennikarzy i reporterów; mając na uwadze, że rząd wyłączył usługi telefonii komórkowej na niektórych obszarach w celu uniemożliwienia komunikacji bojownikom;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- L. mając na uwadze, że rząd nigeryjski niedawno złamał swoje siedmioletnie moratorium na wykonywanie kary śmierci, dokonując egzekucji czterech więźniów w stanie Edo, skazanych jeszcze w czasach, kiedy Nigerią rządziła dyktatura wojskowa; mając na uwadze, że w dniu 26 czerwca 2013 r. specjalny sprawozdawca ONZ ds. egzekucji prowadzonych w trybie pozasądowym, przyspieszonym i arbitralnym Christof Heyns wezwał władze nigeryjskie do wstrzymania się z egzekucją piątego więźnia; mając na uwadze, że według raportów organizacji praw człowieka w 2012 r. w Nigerii skazano na śmierć 56 osób, a na wykonanie wyroków śmierci w całym kraju czeka około 1 000 osób;
- M. mając na uwadze, że w dniu 30 maja 2013 r. nigeryjska Izba Reprezentantów przyjęła ustawę zakazującą małżeństw osób tej samej płci, wprowadzającą karę w wysokości 14 lat pozbawienia wolności dla każdej osoby, która zawiera związek małżeński z osobą tej samej płci lub żyje w takim związku, co ma zastosowanie nie tylko do Nigeryjczyków, ale również do turystów, pracowników zagranicznych i dyplomatów, a także wyznaczającą karę w wysokości 10 lat pozbawienia wolności za zarejestrowanie lub prowadzenie punktów pomocy społecznej lub organizacji pozarządowych wspierających prawa człowieka przysługujące osobom LGBTI;
- N. mając na uwadze, że problemy w Nigerii są następstwem braku rozwoju gospodarczego, a napięcia wynikają z ciągnących się od dziesięcioleci konfliktów między grupami ludności tubylczej, głównie chrześcijanami lub animistami, rywalizującymi o kontrolę nad żyznymi obszarami uprawnymi z migrantami i osadnikami z mówiącej językiem hausa muzułmańskiej północy; mając na uwadze, że konflikty nasilają się wskutek zmiany klimatu i rozprzestrzeniania się obszarów pustynnych; mając na uwadze, że eskalujący konflikt zbrojny oraz utrzymujące się wyzwania społeczne i gospodarcze są prawdopodobną siłą napędową radykalizacji nastrojów, co obejmuje manipulacje i rekrutacje prowadzone przez fundamentalistyczne grupy islamskie, takie jak Boko Haram;
- O. mając na uwadze, że UE jest największym dawcą pomocy dla Nigerii; mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2009 r. Komisja Europejska i rząd federalny Nigerii podpisały krajowy dokument strategiczny i krajowy program orientacyjny między Wspólnotą Europejską a Nigerią na lata 2008-2013, zgodnie z którymi UE ma finansować projekty dotyczące m.in. pokoju, bezpieczeństwa i praw człowieka; mając na uwadze, że pomoc UE dla Nigerii w tym okresie wyniosła w sumie 700 mln EUR, z czego część została przekierowana na zaradzenie coraz bardziej problematycznej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w północnej Nigerii;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 i art. 9 zmienionej umowy z Kotonu UE prowadzi regularny dialog polityczny z Nigerią w kwestiach związanych z prawami człowieka i zasadami demokracji, w tym na temat dyskryminacji na tle etnicznym, religijnym i rasowym;
- Q. mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka Navi Pillay ostrzegła, że ataki Boko Haram mogą stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Fatou Bensouda odwiedziła Abudżę w lipcu 2012 r.; mając też na uwadze, że jej Biuro wydało w listopadzie 2012 r. sprawozdanie stwierdzające, że istnieją poważne powody, by przypuszczać, iż ugrupowanie Boko Haram popełniło akty stanowiące zbrodnie przeciwko ludzkości;
- R. mając na uwadze, że mimo iż Nigeria jest jednym z największych na świecie producentów ropy naftowej, blisko 60 % Nigeryjczyków żyje za mniej niż jednego dolara dziennie; mając na uwadze, że pokojowe rozwiązanie konfliktów oznacza również sprawiedliwy dostęp do zasobów i sprawiedliwy podział dochodów poprzez budżet państwowy;
1. stanowczo potępia eskalację przemocy ze strony Boko Haram i fakt spowodowania tragicznych ofiar śmiertelnych w zagrożonych regionach Nigerii oraz solidaryzuje się z pogrążonymi w smutku rodzinami ofiar i rannymi; wyraża zaniepokojenie trwającymi napięciami, w których lokalne społeczności pełnią zarówno rolę sprawców, jak i ofiar;
 2. apeluje do rządu Nigerii o zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony ludności przed przemocą ze strony Boko Haram oraz o powstrzymanie się od dalszych ataków lub działań odwetowych, przy jednoczesnym utrzymaniu w mocy podjętych zobowiązań w zakresie międzynarodowo uznanych standardów dotyczących praw człowieka oraz działając zgodnie z prawem;
 3. potępia użycie nieproporcjonalnej siły przez nigeryjskie siły zbrojne w starciach z Boko Haram, szczególnie w ramach ataków na miasto Baga w dniach 16–17 kwietnia 2013 r.;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

4. wzywa zarówno rząd, jak i podmioty lokalne do zachowania powściągliwości i poszukiwania pokojowych środków rozwiązania sporów między grupami religijnymi i etnicznymi w Nigerii; podkreśla w tym kontekście znaczenie funkcjonującego, niezależnego, bezstronnego i dostępnego systemu sądowniczego, w szczególności w sytuacji konfliktów zbrojnych, w celu ukrócenia bezkarności, zapewnienia większego poszanowania praworządności oraz ochrony podstawowych praw ludności;
5. wzywa rząd Nigerii do uniknięcia dalszej eskalacji konfliktu, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa i dobrobytu cywilów, przypominając, że zniszczenia i szkody wyrządzone podczas konfliktu w gospodarce mieszkaniowej, infrastrukturze publicznej i na obszarach uprawnych mają negatywny wpływ na ludność;
6. nakłania zarówno rząd Nigerii, jak i Boko Haram do uznania i respektowania wolności prasy i środków przekazu oraz do umożliwienia dziennikarzom i reporterom wstępu na linię frontu, ponieważ prasa i środki przekazu mogą odegrać istotną rolę we wzmacnianiu odpowiedzialności i dokumentowaniu naruszeń praw człowieka;
7. potępia wykonaną przez nigeryjskie władze egzekucję Daniela Nsofora jako karę za przestępstwa popełnione przez niego przed ukończeniem 18. roku życia; zaleca władzom podjęcie niezbędnych kroków wprowadzających w życie Konwencję ONZ o prawach dziecka oraz wnioski końcowe dotyczące Nigerii za rok 2010, w szczególności poprzez zagwarantowanie pełnej zgodności definicji dziecka w prawie krajowym oraz na szczeblu państwa z definicją zawartą w tej konwencji, a także zaleca dokonanie przeglądu kartotek wszystkich więźniów oczekujących na wykonanie kary śmierci za przestępstwa popełnione przed ukończeniem 18. roku życia oraz wprowadzenie do prawodawstwa krajowego zakazu wykonywania kary śmierci na wszystkich osobach, które nie ukończyły 18. roku życia;
8. stanowczo potępia egzekucję czterech więźniów w Nigerii w czerwcu 2013 r.; wzywa władze Nigerii do respektowania ich niedawnych zobowiązań, wyrażonych w ramach dialogu na temat praw człowieka UE-Nigeria, w zakresie utrzymania faktycznego moratorium na egzekucje oraz wzywa ten kraj do zniesienia kary śmierci w drodze zmiany przepisów prawnych;
9. zachęca władze Nigerii, aby przy wsparciu Komisji Europejskiej i Unicef przyspieszyły reformatorskie starania zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka, zwłaszcza w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości dla dzieci i systemów rejestracji narodzin; zaleca, aby Nigeria kontynuowała i wzmacniała wysiłki dla zapewnienia darmowej i obowiązkowej rejestracji narodzin wszystkich dzieci oraz szerzenia publicznej świadomości znaczenia rejestracji narodzin i istniejących przepisów;
10. przyznaje, że telefony komórkowe stanowią ważną formę komunikacji dla rebeliantów, ale wzywa rząd Nigerii, aby nie posuwał się do blokowania całej sieci, ponieważ uniemożliwia to również komunikację obywatelom;
11. podkreśla znaczenie współpracy regionalnej dla zajęcia się zagrożeniem wynikającym z powiązań między sektą Boko Haram a AQMI; zachęca kraje z tego regionu do pogłębienia współpracy, w tym z krajami Sahelu, w celu zapobieżenia dalszej synergii między sektą Boko Haram, AQIM i Ruchem na rzecz Jedności i Dżihadu w Afryce Zachodniej (MUJAO); wzywa instytucje i państwa członkowskie UE, a także ONZ, Unię Afrykańską i Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (Ecowas), aby poparły te regionalne starania i zajęły się zagrożeniami, jakie stanowią terroryzm, rozprzestrzenianie się lekkiej broni i przestępczość transgraniczna;
12. z zaniepokojeniem odnotowuje rosnące zagrożenie piractwem w Zatoce Gwinejskiej oraz potrzebę bardziej skoordynowanego działania; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem regionalne starania na rzecz walki z wyzwaniem, jakie stanowi piractwo, uzgodnione na szczycie szefów państw i rządów Zatoki Gwinejskiej w sprawie bezpieczeństwa i ochrony na morzu, który odbył się w dniu 24 czerwca 2013 r. w Jaunde (Kamerun);
13. wzywa do pełniejszego zbadania podstawowych przyczyn konfliktu, w tym napięć na tle społecznym, gospodarczym i etnicznym, oraz do unikania zbyt ogólnych i uproszczonych wyjaśnień opartych jedynie na religii, ponieważ nie może to stanowić podstawy długofalowego i trwałego rozwiązania problemów regionu; wzywa rząd Nigerii do wypracowania pokojowego rozwiązania przez zajęcie się głównymi przyczynami konfliktu oraz do zapewnienia sprawiedliwego dostępu do zasobów, zrównoważonego rozwoju na szczeblu regionalnym i redystrybucji dochodów za pomocą budżetu państwa;
14. apeluje o przeprowadzenie niezależnego dochodzenia w sprawie naruszeń praw człowieka i wzywa do pociągnięcia winnych do odpowiedzialności zgodnie z międzynarodowymi normami dotyczącymi sprawiedliwego procesu;

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

15. wyraża zaniepokojenie, że eskalacja konfliktu w Nigerii pogłębi kryzys uchodźców w sąsiednim Nigrze i Kamerunie; zachęca urzędników rządu Nigerii do nawiązania kontaktów z przywódcami sąsiednich krajów w celu skoordynowania reakcji na napływ uchodźców;
 16. zwraca się do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton, aby wezwała rząd Nigerii do poszanowania praw człowieka w jego działaniach antyterrorystycznych; wyraża gotowość do bliskiego śledzenia rozwoju sytuacji w Nigerii i proponuje środki ograniczające w razie nieprzestrzegania umowy z Kotonu, zwłaszcza jej art. 8 i 9; zwraca się do Komisji, aby również monitorowała sytuację;
 17. wyraża głębokie ubolewanie z powodu przyjęcia ustawy zakazującej małżeństw osób tej samej płci, która uznaje za przestępstwo pozostawanie w związku jedнопłciowym, wspieranie praw osób LGBT, prowadzenie miejsc przyjaznych dla gejów lub okazywanie czułości między dwiema osobami tej samej płci; w związku z tym wzywa prezydenta Nigerii, aby nie podpisywał ustawy przyjętej przez Izbę Reprezentantów, która poważnie narażałaby osoby LGBT – tak Nigeryjczyków, jak obcokrajowców – na przemoc i aresztowania;
 18. zachęca nigeryjskie władze do dekryminalizacji homoseksualizmu i ochrony osób LGBTI oraz obrońców ich praw człowieka;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi federalnemu Nigerii, instytucjom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.
-